

« پلشکوتن »

کریار
بوهموشو ینیک
به ۳ مانک یک
به شش هانک دو
به سالیک چوار ر و پیه دهدا
اعلان یا ایشیکی خوبی
له پره دوایدا ده نوهریت
و دو دیر ۳ آنه ده سینزیت

حفتہ جاریک دردہ چیت

هموشیلک
بو پیشکوتن
ده نوسری
یکی به آنه یکه

- (سال ۱ زماره ۳۱) - (دویلچشمہ ۲۵ نومبر ۹۲۰) - (ربيع الاول ۱۳۴۹)

و سلطان حسین ناو دو کوری لپاش بیجی ما «بایز بدبلک»
لکل هاو پیرانی دیار بکردا تیکل بو لکل مصطفی پاشای
سردار چو بو شیرهان له شری جلد ردا کیروده ی دستی
قزلباشیه بو له قزوون که یشته پیاش چاوی شاه لطان
محمد اسرافرمهوده ی شاه درایه دست زاهم بکی برازای و
کوشتی -

« حسین بلک » یان هنی جار حکومتی الباقي ده کرد
اویشدوایی هات له روزی خویدا مرد کوریاکی ماماوی
اسماعیل بو . « بہا الدین » ناویش اکل ذنبل بکدا
باس ده کریت .

سید محمد کوڈی زاہد بک

به یاریه دان و تی کو شیلینی عشرتی «پنیانشی» مسر
زینل بکی برازای کوت . له ولاتی حکاری گرده دره وه
او یانه‌ی هموهینایه زیر دستی خوی زینل بک پناوتکای
بوده لای سلطان حسین بک حاکم عمامادیه .

سلطان حسین بو تکای یاریه دان روی کرده
بر در کای سلطان سلیمان خان وزیری وخت رسم پاشا
به التفات هایه درد و فرموده تو لمو پیش له زور وايشی
بنی عمان ولاتی خوت بجی هیشت چوبته کن
ازر بايجان و مرت بو شاه طها سب نوان دل له لاینی
توروه کرمی بوه - اکر مال و مندالت لسر حدی قزاباشه وه
بو ام حدوده بیلنی دل ساریز دهی و ایالت حکاری

روشت کوردان

یا شما وہ یہ

زینل بک به یکیتی مجدد آغای ساچی که قلای
« بای » به دست بود و لکل کوره عشیرت بون به یک
سر پیچی له باوک کرد و قلای « بای » کرت و هینایه
ژر دستی خوی اپاش شر و هرا باوک کیراوی دستی
کور بود . زینل بک ویستی باوک بکوژت له دواییدا
وازی له کشتني هینما واي دانا له جیانی گوشتنی چاوي
در بیانیت بلام به حریک بون و تیکوشانی کوری تری
حسین بک ناو لو ترسه ذله رستکار بود و رایکرده لای
سید محمد بک برای که حاکم و سلطان بود . لویش نایه وه
چوه لای حاکم بتلایس شرف بک . شرف بک زور
حرمتی دایه و خدمتی باش کرد .

زېنل بل کە كوره كوره بى بو لپاش سىيد مەدى مامى
بو بە والى ولاتى حكاري بە سەرخۇ يەكى تواوه وە
گرده وەسى لە دوايىدا دىت . كەردىھەسى مەندالە كانى
ترى وەھا يە .

« باینه در بلک » ناویان رایگرده لای شاه طهماسب
لوی اونده نمایشای نکرا که پمپنیقه وه دیسان کرا به وه
« وان » له روژی خویدا مرد ۳ کوری لپاش بجی ما
۱ زاهد بلک ۲ مهد بلک ۳ حاجی بلک .

« بودلق بلک » ناویان له ریکای جح مرد میر عزیز

یکیکی نارد به شوبن سید محمد دا بازی کرده وان اویش
قی که یشت لکل کومبلکی ذور دا بو چاو پیکوتن پاشا
روی کرده وان به بیانوی امه که له وان نخوشی و با همه
وقت ناتوانم یمه شاره وه بی زحمتی پاشا به و هویته در وه
له کوی دره ویت یکتری بیینن اسکندر پاشا به پیویستی
زانی و له وان هانه دره وه لکل سید محمد دا چاویار
به یکتری کوت . له باشد اسید محمد رس بمحی بو کن
و سلطان کایه وه لای وا بو کله فیلی اسکندر پاشا وزکار
بوه او کومله ای لکلیا بون بلاوی کردنه وه بی ترس و بیر
چن روزیک له و سلطان ذایشت . اسکندر پاشا که هوالی
وا زانی پیاو ماقولی وان لکل کومبلکی ذور دا قارده سمر
وقت هنی قسه ای ناخوش له کن قزاباشیه وه بلاو بونه وه
خیرا هائی تو بو وان پیویسته . پیاو اقوله کیشی راسپاراد
که به هچ کلوچیک دی کوت ده بی بیهینیته وان لپاش
کیشتنی پیاوه کانی اسکندر پاشا به و سلطان سید محمد
هر چن خریک بو نه چیخت سری نکرت به زور هلیان
کوت و بر دیانه وان اسکندر پاشا سید محمدی خسته
بنی خانه و یعقوب بکی کوری رایکرده وه ولاطی خوی
اسکندر پاشا حسن بکی محمودی که ام ایشه ای
هلاکیرسانبو لکل هنی له نوکانی وان ناردنی به شوبن
یعقوب بکدا .

یعقوب بک گه بیستی هاتون به شوبنیا خوی خسته
ذاؤ عشیری پنیانشیه وه که به یاریه شاهقلی بیلان بی
به حاکم حکاری .

چونکه شاهقلی و حسن بکی محمودی بک بون و
خرما یستانه هبو له هلکنندن و نه مانی خاندانی سید محمدی شد
یک بون خدمتکاری پید شوی له بیر خوی بردنه وه
نه ته وهی کورهی خوی دایه دست حسن بک پیکه وه
چونه وه وان اسکندر پاشا سید محمد و یعقوب بکی
کوشت زینل بکی خسته سر حکومتی حکاری یعقوب
بک ۳ کوری ما ۱ اولامه ۲ سلطان احمد ۳ میرزا اولامه

له لاینی شهر یاره وه به تو ده بخش مریت . زینل بک ام
قسه یهی قبول کرد . بو هینانی مال و مندالی لویه وه
دوی کرده ولاطی حکاری له کرانه وه داریکای کوته
ولاطی خنتی بدر بک حاکم جزیره بودزمیانی کون که لکل
- کاری دا هیانبو و لبر اشتایی سید محمد که متی بخانه سر
چن پیاو یکی له بختی نارده سریکای زینل بک لپاش شر
و شور بختیه کان زینل بک و هاوری کاییان له پی خست
جکه له زینل بک سری اوافی تریان له لشیان جیا کرده وه
که سری سربراوه کان بر چاوی بدو بک کوت و سری زینل
بکی تیانه دی هوالی اوی پرسی و تیان به تپ و شیر کوشمان
بلام لبر امه پیاو یکی کواده بوسرمان نه بری . ام قسه یه له
جزیره دا بلاو بوده و که یشته کوی قنی بدر بک تکای
له میرده کی کرد کلشی زینل بک بیننه شاره وه به سنتی
شرعی بیشارنه وه . لسر و یستنی «یایه» چن پیاو یکان
نارد بو هینانی لشی زینل بک خیرا خویان که یانه او
شوینه هاشایان گرد زینل بک رمقیکی ماوه هلیانکت و
هینایانه وه جزیره . که «یایه» بیستی زینل بک بیشتنا
ماوه چن جراحتی لسر دانا چی پیویست بو له لاینی
خویه وه دای بو چا کرده وهی او بینداره . هر چن
بدر بک له کوشتی ده کوشنا بلام «یایه» به تکا و
پارانه وه و قسه خوشی رقه کی دامر کان و خریکی درمان
کدفی بون خوازو شفایدا و چاک بونه وه «یایه» به
حرمتیکی تواو نارده وه ولاطی حکاری زینل بک به
خوشی و باشی که یشته وه حکاری هال و هوالی لکل
هی منداله کان لپاشدا باس ده کریت .

سید محمد که دستی پیا گرد له ایشو کاری حکو . تیدا
لکل اسکندر پاشای میرمیرانی وان ناخوشیکان له ناودا
پیا بو بومه ایالتی حکاری بدریت به زینل بک
اسکندر پاشا تکا کار بوله آستانه لویشه وه امر در جو
که هچ وختیک هلکوت سید محمد بکوزویت .
و ایالتی حکاری بدریت به زینل بک اسکندر پاشا

سورة

دیسان خلقی او ناوه حریکی زرعاتی خوبان :

۳. اکتوبر مجهم بلک شیخ عزه که له لایی حکومت
فرنسه وه ماموره که بسته دیرالزور لکل مامورانی فرنسه.
هموکس هاقن به پیرانه وه خوشی و منوچیان نوان
اھالی دیسان نوییان بو حاجم که دژمنی فرنسه به وله رقه
داده بیشیست که اکر بجولیته وه همو اھالی ام لا او لای
دیرالزور به یاریه فرنسه هل ده سن و ده تکن.
ریکای دیرالزور و ابو کال چاک بوه کاروانیک له

آکادار بن

٦٨٢

لہ بازاری سليمانی دو دکان کہ لہ تاریخ ۱۱ اوکتوبر
سنه ۹۲۰ دا هتا سی ۳۰ روز خرابو وہ مناتوہ او دو دکانہ
بے اعتبار « ۳۸۲۴۰ م - ۵۱۶۵۷ » مہمی لہ
طرف او مددیدا به پنجصد روپیہ بدل لہ عہدہ طالیا
مایہ وہ و بے زیارت طالب تری ظہور نکرد بو بدلہ پناوی
طالیہ وہ وقت قراردادہ کشیدہ گرا . موافق ۱۰۶ مادہ
قانون اجرا وا پانزہ روزی تر خرایہ مناتوہ هر چی طالبہ
صدی پانچ صائم و صدی ده بارمته لہ کل خو یدا بھینی
و بیتہ دائرة اجرا .

٢١ فوجر ٩٣٠ مأمور احرا

ابراهيم

کادار

نحوی

خانویک کے لہ علہ چوار باغ واقعہ وہ تاریخی

بک هر چن له ولانی که له باوگه وه دهانه وه سمری بشی
دهست نکوت . بلام له دیوان سلطان مرخان وه
حکومت خوی درا بوه دست چن سالیک به سنجاغی
له رزیر دست تیابو دوايی لی کوت و چوه استقانیه لکل
گوری خوی لوی مایه وه هتا مردن .

ماونت

- $\alpha(\cdot)$ -

طلاق

له بعده وه نوسراوه که به (حنفی) زن به هیچ
کلوجیک ناتوانی طلاق خوی له میردی بسندیت. با میرده کی
اداره پشی نه دا یا میرده که نابوت بوبی زن چاره نیه .
اک میردیک غائب بی و به عقل و زین دیار بی که مردوه
دیسان هتا چن سالیک زنه که رستکار نای . له شردوه
هنا ایستا امه امر منی زن زور گرانی و رهق نوانوه .
چونکه زوری وا میردیان له شردا کوژرا بُو و شاید نه بُو
که بی به رستکاری زنه که . بلام لای حنبیلی و مالکی
میردیک چه له حاضر نه بونی یا له نه بونی یاخو له نه ویستی
اداره زنه کی نه کیندیت . زنه که ده توانی طلاق بسندیت
لبر ام قی ورد بونه وه یه له ۲۳ ربیع الاول ۱۳۳۴
شیخ الاسلام استانبول اکل قبیل کردی سلطاندا فتوای
داوه که قاضیه کان ام نقطه یه حنبیلی یه به جواز بزان
ایستا (مجلس تبع الشرعی) دایان ناوه که اراده سلطان
بو امه له عراق روایی . لبر اووه له عراق یم رنکه
داده نیت . چونکه اهالی کوردستان حنفی نین خواهش
له جناب قاضی و علمای کانی ترده کم اک ابرادیان بو بھی
هینای ام نقطه یه هیه . بفرمون و اراده کان

حکم میاسی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

- خستنی بوم صدقات له جاران باشند و جوانتر بوه له سر چاوه وه آوی بودیت . درجه سارد و گرمی حوض و ناو فرش حیرت به انسان ادا هر کسی که تنزل و تشریف بفرمودی له احترام و حرمت کرتبای قصور ناکری لطفاً هچکس آرزو ده کا بو خوشن و خدمت کرتن و و تماشا کردنی تمیزی و نظافت ام جامه دفعه دیک شریف بینیت .

حامیجی
اوستا قادر

بوزانین

تا چن روزیکی تر کلو پلی زستانه‌ی باشم له ینداده وه بو دیت هچکس برک افندی یانه‌ی پیویسته بفرمودت برک باشی بو ده دروم له چاک و باشی کلو پله کان و باش بین و جوان درون ده توائم کله‌ی نه هینمه سرخوم .

جلدرو
محمد سعید

- «(۰)» -

پاشماوه‌یه

ناوی جیکای پیاو	زن	بع	کور	هموی	چن خانوه	چن دی	یه	مرکه
۴۴	۱۰۲۱	۳۴۸۰	۵۵۳	۵۲۴	۱۲۷۷	۱۱۲۶		ناآشت
۲۴		۱۲۰۷	۲۶۸	۱۶۶	۳۷۷	۳۹۶		هموی
		۶۳۷۲۲	۱۱۶۴۱	۲۰۹۹۷	۲۱۰۷۸	۱۰۰۶		

باش دیاره که ام نفوسه له ده ۳ و ۴ کم نوسراوه چونکه مأموری قضا و ناحیه کان شاره زای تو اویان نه بوه . مختار و اهالیش کم دانیان لا باش بوه . اونده‌یان هیناوته دفتر . ایکفا لکل نفوسي جاف و هی کوچری تر که هیچیان نه نوسراوه اونده‌ی ثر نفوسي همو زیارت . جکه‌لوانه هی سليمانی خوی ۱۰۰۰۰ نفس دهی که پیاو و زن نزیک به یکن ۴۰۰۰ و اونده خانوه که ۱۸۰۰ مالی نیشته نیه اوی تیک چو ویرانه . جافیش ۲۵۰۰۰ نفسیک دهی .

- ۴۶ -